

PLATFORMA

contemporary art space
Písecká 15, Vinohrady, Praha 3
IG: @platforma15_prague
www.platforma15.com

15

4. 3. - 17. 4. 2026
KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA 25. 3. V 18 H.
KURÁTOR RADEK WOHLMUTH

VĚČNÝ HLEDÁNÍ VODY
TAM, KDE VE
SKUTEČNOSTI NENÍ

VLADIMIR

518

Název *Věčný hledání vody tam, kde ve skutečnosti není* vystihuje základní premisu nového vizuálního projektu Vladimíra 518: lidskou tendenci upínat se k představám, které slibují naplnění, i když tušíme, že jsou iluzí. Voda představuje metaforu smyslu, jistoty a naplnění, zatímco její nepřítomnost odkazuje k existenciálnímu tápání, neustálému pohybu mezi touhou a prázdnotou.

Vladimír 518 tuto zkušenost překládá do vizuálního jazyka, který osciluje mezi rituálním hledáním a tvrdou realitou každodennosti. Symbolická postava proutkaře, tradičního hledače skrytých pramenů, u něj nachází svůj městský protějšek v archetypu boxera. Oba představují postavy na hraně: proutkař stojí mezi viditelným a neviditelným, mezi intuicí a fyzikou, boxer mezi kontrolou a chaosem, racionální strategií a instinktivním úderem.

Oba se pohybují v prostoru nejistoty, oba hledají své „vítězství“ – jeden vodu, druhý knockout či vlastní hranici – a oba pracují s napětím, které vzniká v okamžiku, kdy se protichůdné stavy překrývají. Právě tento moment překryvu, kdy jsou různé reality či významy současně soustředěny do jednoho místa, je klíčový pro pojem superpozice, jenž tvoří ideovou základnu výstavy. Superpozice tu ovšem nefunguje jako fyzikální metafora, ale jako způsob vnímání: člověk může být zároveň ztracený i hledající, silný i zranitelný, racionální i intuitivní.

Tento protikladný princip se promítá i do instalace. Na jedné straně stojí kompaktní blok obrazů, které k sobě těsně přiléhají ve třech hloubkových úrovních. Tento celek působí jako vizuální matérie, v níž se jednotlivé motivy vzájemně dotýkají, přelévají a vytvářejí dojem kontinuálního proudu. Je to prostor kondenzace, tlaku a intenzity – podobný momentu, kdy boxer stojí v ringu a všechny jeho myšlenky se slévají do jediného soustředěného bodu.

Naproti tomu rozvolněná kompozice solitérních prací na papíře představuje opačný pól: fragmentárnost, ticho, možnost nadechnutí. Každý list existuje samostatně, jako záznam jediné myšlenky, jednoho gesta, nárazového záchvěvu intuice, podobně jako hledání proutkaře, které se odehrává v jemných, téměř nepostřehnutelných pohybech.

Oba přístupy tak společně vytvářejí dynamické pole, v němž se střetává hutnost a lehkost, tlak a uvolnění, rituál a náhoda. Výstava tak otevírá prostor pro vnímání lidského hledání jako procesu, který v podstatě nikdy nekončí a který se neustále odehrává v superpozici protikladů – mezi tím, co vidíme, a tím, co si myslíme, že by mohlo být skryto pod povrchem. Ať už hmoty nebo okamžiku.